

Мельник Регіна Олегівна, студентка 6
курсу факультету № 2 НАВС;
Науковий керівник: Камінська Н. В.,
професор кафедри гуманітарних та
загальноправових дисциплін НАВС, доктор
юридичних наук, професор

МІЖНАРОДНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ

За часи незалежності, в Україні відбулася неодноразова спроба вдосконалення законодавства з питань забезпечення інтересів і прав дитини, за для досягнення всіх необхідних умов нормального існування та розвитку дітей, а також визначено систему органів, які мають забезпечувати виконання вимог міжнародного законодавства щодо захисту їх прав.

Одним із найбільш актуальних напрямків діяльності держави є забезпечення та захист прав людини і зокрема дитини. Кожен потребує повноцінних умов розвитку і зростання.

Дитина - неповнолітня людина, тобто така, яка не досягла 18 років, якщо законом не встановлено інше (Декларація прав дитини (ООН, 1959 р.) [1], Конвенція про права дитини (ООН 1989 р.) [2].

Міжнародними гарантіями забезпечення прав дитини є засоби, які закріплені в міжнародних нормах і, які спрямовані на реалізацію, охорону та захист прав дитини.

До основних міжнародних гарантій прав дитини слід віднести Конвенцію про права дитини (ООН, 1989 р.), Декларацію прав дитини (ООН, 1959 р.), Міжнародний пакт про громадянські та політичні права (ООН, 1966 р.), Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (ООН, 1966 р.), документи спеціалізованих установ ООН, таких як МОП, ЮНЕСКО, ВОЗ, Європейську конвенцію про здійснення прав дітей (1996 р.), Конвенцію Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального розбещення (2012 р.), діяльність ЮНІСЕФ та інших міжнародних організацій.

Що стосується національних гарантій прав дитини, то вони регламентуються Конституцією України, Сімейним Кодексом (2002 р.), Законом України «Про охорону дитинства» (2001 р.) та іншими нормативно-правовими актами.

Указом Президента України від 11.08.2011 № 811/2011 «Питання Уповноваженого Президента України з прав дитини» введено посаду Уповноваженого з прав дитини при Президенті України [3].

Українська держава доклала багато зусиль щодо забезпечення прав дитини, разом з тим, не дивлячись на успіхи нашої держави у сфері забезпечення прав дитини, в нашій країні спостерігається низка порушень цих прав (наси́льство над дітьми в сім'ї, наси́льство над дітьми в навчальних закладах, викрадення дітей та інші), і сьогодні лишаються актуальними ще чимало питань захисту прав дітей, над якими доведеться працювати у наступні роки. Про це йдеться, зокрема, у Спеціальній доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніни Карпачової «Стан дотримання та захисту прав дитини в Україні» [4], підготовлений до 20-річчя ратифікації Україною Конвенції ООН про права дитини.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Декларація прав дитини (ООН, 1959 р.) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.rada.gov.ua.

2. Конвенція про права дитини (ООН, 1989 р.) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.rada.gov.ua.

3. Указ Президента України від 11.08.2011 № 811/2011 «Питання Уповноваженого Президента України з прав дитини» [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/811/2011>.

4. Карпачова Н. І. Спеціальна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини «Стан дотримання та захисту прав дитини в Україні» до 20-річчя ратифікації Україною Конвенції ООН про права дитини / Н. І. Карпачова. - К., 2010. - 230 с.